

ignem quendam inuisibilem, à quo cuncta esse genita agnoscit, Ac si intellexissent spiritum illum Domini (qui est amor igneus) cum ferebatur super aquas, igneum quendam vigorem & quasi Esse iis impertiens. Hinc ergo à nonnullis mundus est dictus animal, cuius cor solem fecerunt, similiter & stellas vocarunt animalia, atque animas rerum omnium in mundo particularium intelligentes, utpote mentis diuinæ, participantes existimarunt: quas animas radios seu scintillas ab vniuersa illa natura lucida emanantes esse, haud in consulte annuntiauerunt. Ob hanc igitur causam Deum cui-libet rei aut animam præesse agnouerunt, & consequenter omnia Diis plena esse Democritus & Orpheus cum multis Pythagoræorum sunt opinati, quibus constituerunt diuinos honores, sacrificia precesque iisdem dicarunt, & diuerso cultu venerati sunt.

Præterea omnes huiusmodi animas reducebant ad vnam animam mundi, & consequenter Deos omnes referebant ad vnicum Iouem: Hinc ergo procedebat omnis gentilitatis in adoratione error, hinc Poetarum figmenta, diabolica sacrificia, immolationes sacrilegas emanasse non ambigo. Vnde Ægyptia tellus animalia quædam, & alia monstra atque portenta coluit & adorauit. Sed de huiusmodi Idololatriæ speciebus variis, vbi scilicet creaturæ pro creatore adorantur, vndique loquuntur scripturæ, videlicet de stellarum, diabolorum, hominum & id genus aliorum cultu profano.

In hoc ergo decepti sunt isti Philosophi, quod simplicem lucem increatam, hoc est, naturam creatam ab humida natura creata minime distinxerunt: sed lucem creatam, hoc est, totam naturam humidam illuminatam, videlicet angelum seu alteritatem (vti Cabalistsæ habent) & non vnitatem illam quæ præcessit, considerauerunt, vnde & alii ex illis ignem dixerunt esse Deum, alii aerem, terram fecerunt diuinitatem, quidam aquam &c.

At vero in eo, quod dixerunt omnia Diis esse plena, seu potius diuinitatis scintillis animata atque impleta, quos omnes ad vnicum referebant Iouem, vel omnia animabus lucidis prædita, quas ad vnicam mundi animam relationem habere tradiderunt, in hoc quidem à Doctorem Hebræorum, imò vero ne à sacræ quidem scripturæ sensu discrepare videntur: Nam Rabi Breseth dicit, quod creator quotidie creet cætum angelorum, quos alii vocant formas, utpote qui sunt substantiæ formales, quibus tota sphaera generabilium & corruptibilium absque numero plena est: Hæc ille. De illis formis Angelicis Porta lucis sic habet. A terra vsque ad firmamentum non est locus vacuus, sed omne plenum formis, ex illis puræ, ex illis capaces gratiæ & miserationum, & sunt inferius multæ effigies fædæ, noxiæ, & tentatrices &c, Ex quibus innuere videtur, quod omnes formæ tam bonæ quam malæ sint quasi angeli, sed de his alibi.

Vt cunq; videmus quod ut omnes hæ formæ in mundo sint quasi scintillæ diuinitatis, & radii vnius spiritus, variis proprietatibus & effigiibus vel vitæ conseruationi vel illius interitui assignatis, vti in proprietatibus diuinis arbori sephiroticæ inscriptis sufficienter est explicatum; tamen puræ hæ formæ omnes seu radii diuinitatis non minus sunt diuidendi à sua plenitudine essentiæ, quam radii solares à Sole, & quamuis in variis tabernaculis tenebrosis tam fædis quam puris diuinavoluntate ad mandata sua varia exequenda includantur, tamen ipsi, utpote scintillæ veritatis, in ultimo pereat ad vnitatis fontem à quo egressi sunt redibunt, De qua re sic loquitur Apostolus. *DEVS erit omne in omnibus, cum Christus patris regnum obtinuerit.* 1. Cor. 15. Neque à prædicta opinione elongari videntur literæ sacrosanctæ, in quibus habemus, *quod Christus omnia impleat.* Et alibi. *DEVS non aliquo indigens dat omnibus vitam & inspirationem & omnia,* Act. 17. Et alibi. *In DEO ipso viuimus & mouemur & sumus,* Act. 17. 9. Atque huius rei rationem reddit sapiens, quoniam, inquit ille, *spiritus DEI incorruptibilis est in omni re,* Sap. 12. 1. quem in alio loco vocat emanationem seu fluxum claritatis omnipotentis DEI synceram, & candorem lucis æternæ, quæ omnia viuificat Sap. 7.

Concludimus ergo, quod sit certum, quod vita & esse cuiuslibet sit à DEO, & quasi impressio ignea à verbi caractere seu sigillo diuino, quod Cabalistsæ vocant *Emeth*) seu radius à verbo effulgente, qui est magis abundans & effluens in vna creatura quam in alia, verbi gratia, in sole cæli, atq; in Homine terræ; vnde dicit Euangelista *in verbo est vita, & hæc vita lux hominum.* Et de alio dictum est,

spiritu suo ornauit cælos. Et hæc etiam ratione dictum est, quod *vult DEVS omnia à se creata fuisse bona,* Gen. 1. hoc est, quatenus de essentia diuina participarunt, quæ est sola bonitas & veritas, vti scripturæ sacræ restantur.